

ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

Satisfaction of Graduate Users towards the Competencies of Master Degree graduate of Nursing Science Program in Nursing Administration, School of Nursing, Eastern Asia University

อรนันท์ หาญยุทธ* มณีรัตน์ ภาครูป**

Orranun Harnyoot* Maneerat Phaktoop**

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ปทุมธานี ประเทศไทย 12110

Eastern Asia University, Prathumthani, Thailand 12110

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนามีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิต ต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิต จำแนกตาม ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประเภทของหน่วยงานและระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับมหาบัณฑิต กลุ่มตัวอย่างคือผู้ใช้บัณฑิตจำนวน 103 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิต ที่มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอลบาค เท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Independent t-test และ One Way ANOVA ผลจากการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, $SD = .43$) โดยมหาบัณฑิตมีสมรรถนะด้านคุณธรรมสูงสุด ($\bar{X} = 4.25$, $SD = .47$) และด้านปัญญาต่ำสุด มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ($SD = .48$) และพบว่ามีความพึงพอใจต่อการทำวิจัยหรือร่วมทำวิจัยภายหลังสำเร็จการศึกษายู่ในระดับปานกลาง ผู้ใช้มหาบัณฑิตที่มีความแตกต่างกันในเรื่อง ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประเภทของหน่วยงานและระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับมหาบัณฑิต มีความพึงพอใจต่อสมรรถนะรวมของมหาบัณฑิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในรายด้านพบว่า ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ผู้ใช้บัณฑิตที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท มีความพึงพอใจต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิต มากกว่าผู้ใช้บัณฑิตที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะว่า สถาบันการศึกษาควรมีการปรับปรุงการเรียนการสอน เกี่ยวกับวิชาชีพ และการใช้ภาษาอังกฤษ และควรมีการศึกษาวิจัยเชิงลึก เกี่ยวกับสมรรถนะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบจากผู้บัณฑิต และมหาบัณฑิต เพื่อหาความแตกต่างและนำมาเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

คำสำคัญ : ความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิต สมรรถนะของมหาบัณฑิต การบริหารการพยาบาล

* อาจารย์ประจำคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย : orranun@eau.ac.th

** รองศาสตราจารย์ ประจำคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย : maneerat@eau.ac.th

วันที่รับ (received) 10 พ.ย. 61 วันที่แก้ไขเสร็จ (revised) 15 มี.ค. 62 วันที่ตอบรับ (accepted) 20 มี.ค. 62

Abstract

This research is the Descriptive Research and has objectives to study Competency Satisfaction of Master Degree graduate users in Master Degree graduate of Nursing Science Program in Nursing Administration of Eastern Asia University and to compare the competency satisfaction of graduate users of Master Degree scholar distinguished by educational levels, positions, types of organization and the duration of times spent with the Master Degree graduates. Sample group is the graduate users in to total of 103 people. Research instrument is the Master Degree Users' Satisfaction Questionnaire Form that has Cronbach alpha coefficient equals to 0.95. Statistics used in data analysis are frequency, percentage, average, standard deviation, Independent t-test and One Way ANOVA. Thus, research results found that the level of Master Degree users towards the Master's competency is in high level ($\bar{X} = 4.07$, $SD = .43$), Master Degree graduate has the highest moral aspect capacity of ($\bar{X} = 4.25$, $SD = .47$) and the lowest intelligence is average to 3.97 ($SD = .48$). In addition, it is also found that the satisfaction towards research doing or research participation after graduation is in medium level. Master Degree graduate users that have differences in the topic of educational levels, positions, types of organization and the duration of times spent together with the Master Degree graduate have no different satisfaction in overall towards the capacity in the statistical significant level of .05. However, in each individual aspect, it is found that in interpersonal and responsibility aspects, Master Degree graduate users have more satisfaction in Master Degree's capacity than Bachelor level and Doctor of Philosophy Degree in the statistical significant level of .05. From research results, recommend to suggest educational institute should improve the learning and teaching of research subject and the using of English language should have an in-depth research study about the capacity of interpersonal and responsibility from the graduate and Master Degree users in order to find the differences and to continue to bring forward as suggestions in curriculum improvement.

Keywords : Satisfaction of Graduate Users , competencies of Master Degree Scholar, Nursing Administration

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคนให้มีคุณภาพมีความรู้ ความสามารถและสติปัญญาในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา และมีทักษะในการประกอบอาชีพ โดยเฉพาะการศึกษาในระดับปริญญาโท เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาคนให้มีความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาให้สามารถปฏิบัติงานและตัดสินใจเกี่ยวกับงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นเป้าหมายที่สำคัญของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจึงเป็นการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีความรู้ทางด้านวิชาการ วิชาชีพ และสมรรถนะในการปฏิบัติงานตลอดจนการผลิตผลงานวิชาการ งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียได้จัดการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการบริหารการพยาบาล) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 -2557 ผลิتمหาบัณฑิตออกมาจำนวน

ทั้งสิ้น 52 คน หลังสำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ได้กลับไปปฏิบัติงานในสถานที่เดิมในตำแหน่งต่างๆ ทั้งในโรงพยาบาลภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ตลอดระยะเวลาของการจัดการศึกษาได้คำนึงถึงความรู้ความสามารถ ทักษะการบริหารจัดการและความสามารถทางวิจัยและวิชาการ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาการบริหารการพยาบาล) พ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ในปี พ.ศ. 2552 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และกำหนดให้สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาทุกระดับปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ

ระดับอุดมศึกษา (Thai Qualifications Framework for Higher Education in Thailand TQF) โดยเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (learning Outcomes) ใน 5 ด้านได้แก่ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ¹ ต่อมาในปี พ.ศ.2555 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ ให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาสาขาอื่นๆ

มหาวิทยาลัย ย่อมเป็นที่คาดหวังของหน่วยงานว่ามีความสามารถ และมีสมรรถนะการทำงานมากกว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านการแพทย์ การเคลื่อนย้ายประชากร การเปิดประชาคมอาเซียน รวมทั้งการคาดหวังว่าประเทศไทยจะเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์ของภูมิภาคเอเชีย ทำให้หน่วยงานและองค์กรทางด้านสุขภาพ มีความต้องการพยาบาลที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ² ทั้งในด้านการบริหารจัดการ ความรู้เฉพาะทาง เช่น ความรู้ทางด้านเทคโนโลยี ความสามารถทางด้านภาษาต่างประเทศ เป็นต้น นอกจากนี้มหาวิทยาลัย หลังจาจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชียแล้ว ได้เข้าทำงานในหลายสังกัดทั้งหน่วยงานด้านการศึกษา และหน่วยบริการทั้งภาครัฐและเอกชน ต้องทำงานประสานกับเพื่อนร่วมงานที่จบการศึกษาหลายระดับแตกต่างกัน จึงเป็นข้อสงสัยว่ามหาวิทยาลัยเหล่านั้นจะสามารถปฏิบัติงานในแต่ละสังกัดร่วมกับเพื่อนร่วมงานที่แตกต่างกันได้หรือไม่ ในสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงเช่นนี้ นอกจากนี้นักศึกษาไม่เคยมีการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อ สมรรถนะมหาวิทยาลัยสาขาบริหารการพยาบาลมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย มาก่อนเลย ด้วยเหตุนี้หลังจากที่มหาวิทยาลัยจบการศึกษาแล้วเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 1 ปี คณะพยาบาลศาสตร์ จึงได้ทำวิจัยเพื่อสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตบัณฑิต/นายจ้าง/ผู้ประกอบการหรือผู้บังคับบัญชาว่า มหาวิทยาลัยมีสมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม สมรรถนะด้านความรู้ สมรรถนะด้านทักษะทางปัญญา สมรรถนะด้านการบริหารจัดการ และสมรรถนะด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับใด เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ โดยเลือกศึกษาจากผู้ใช้งานบัณฑิต ซึ่งผลจากการศึกษาจากผู้ใช้งานบัณฑิตจะเป็นเสียงสะท้อนที่สำคัญอย่างยิ่งต่อสถาบัน

การศึกษา เพื่อที่จะนำผลวิจัยมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรพยาบาล ศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพยาบาลในปีต่อไป เพื่อให้ได้มหาบัณฑิตพยาบาลที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการและสังคมในอนาคตต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิตสาขาการบริหารการพยาบาล ที่สำเร็จการศึกษาจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชียเป็นอย่างไร

2. ผู้ใช้บัณฑิตที่มีความแตกต่างกันในเรื่องระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประเภทของหน่วยงาน และระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับมหาบัณฑิต มีความพึงพอใจต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพยาบาล ที่สำเร็จการศึกษาจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชียแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิตสาขาการบริหารการพยาบาล ที่สำเร็จการศึกษาจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ในสมรรถนะ 5 ด้าน 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านการบริหารจัดการ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิต จำแนกตามระดับการศึกษา (ปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก) ตำแหน่งหน้าที่ (ผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน) ประเภทของหน่วยงาน (โรงพยาบาลรัฐ โรงพยาบาลเอกชน และสถาบันการศึกษา) และระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับมหาบัณฑิต (ต่ำกว่า 2 ปี 2-4 ปี และมากกว่า 4ปี)

สมมติฐานในการวิจัย

ผู้ใช้บัณฑิตที่มีระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประเภทของหน่วยงาน และระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับมหาบัณฑิตต่างกันมีความพึงพอใจต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิตแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้กรอบแนวคิดจากมาตรฐานคุณวุฒิระดับบัณฑิตศึกษา สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. 2555 ที่คาดหวังให้มหาบัณฑิตมีสมรรถนะที่สำคัญทั้ง 5 ด้านประกอบด้วย

1) สมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) สมรรถนะด้านความรู้ 3) สมรรถนะด้านทักษะทางปัญญา 4) สมรรถนะด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) สมรรถนะด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ³ และจากการทบทวนวรรณกรรมดังนี้

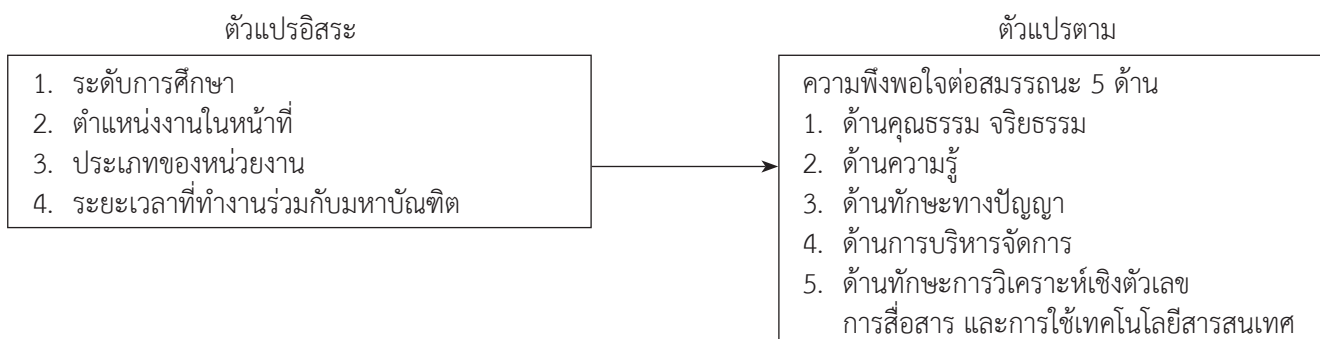
ระดับการศึกษาเป็นการวัดเกี่ยวกับเรื่องความรู้ความสามารถ ระดับการศึกษาที่เพิ่มขึ้นจะเพิ่มความรู้ ทฤษฎี แนวทางการปฏิบัติที่ดีให้แก่ผู้เรียน จากการเปรียบเทียบความชำนาญเฉพาะทางของพยาบาล พบว่าพยาบาลที่จบการศึกษาที่สูงกว่า จะมีความสัมพันธ์กับความสามารถความชำนาญทางคลินิกของพยาบาลที่สูงขึ้น⁴ ดังนั้นผู้ที่จบการศึกษาแตกต่างกันจึงมีมุมมองในเรื่องงาน และทักษะการทำงานที่แตกต่างกัน รวมทั้งมองเห็นความสามารถที่แตกต่างกันของเพื่อนร่วมงาน

ตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน ผู้ที่เป็นนายจ้างหรือผู้บังคับบัญชาจะสนใจและวิเคราะห์ผู้ใต้บังคับบัญชาว่ามีความสามารถหรือทักษะอะไรที่จำเป็นสำหรับงานเหล่านั้น โดยทั่วไปจะพบว่านายจ้างมักจะมองความสามารถของผู้ใต้บังคับบัญชาต่ำ ถึงแม้ว่าผู้ใต้บังคับบัญชานั้นจะได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพการทำงาน⁵ ส่วนเพื่อนร่วมงานมีความสำคัญที่ต้องทำงานเป็นทีมร่วมกับบัณฑิตที่จบใหม่ จึงเป็นเสมือนเพื่อนที่คอยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้งานดำเนินไปได้ ให้เกิดผลดีต่อตัวผู้ป่วย⁶ จึงมองสมรรถนะของบัณฑิตค่อนข้างในเชิงบวกและเน้นให้ความช่วยเหลือเพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้ป่วย

ประเภทของหน่วยงาน หน่วยงานทางการศึกษาที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการผลิตบัณฑิต จะคาดหวังสมรรถนะของบัณฑิตต่อเรื่องความรู้ทางการพยาบาล ความสามารถทางด้านคลินิก ความสามารถทางการคิดวิเคราะห์ ค่านิยม และทัศนคติที่ดีต่อการพยาบาล⁷ ส่วนฝ่ายบริการคาดหวังสมรรถนะของบัณฑิตที่พึงจบการศึกษาในหลายประการที่นำไปใช้โดยตรงในการปฏิบัติงาน เช่น เรื่องการสื่อสาร ภาวะการณ์เป็นผู้นำ ความรู้เกี่ยวกับองค์กร การจัดลำดับความสำคัญของงาน การคิดวิเคราะห์ และการจัดการความเครียด โดยหน่วยงานทางด้านบริการมีความต้องการสมรรถนะของผู้ที่จบการศึกษามากกว่าที่สถาบันการศึกษารายงานไว้ในใบรับรองผลการศึกษา⁵

ระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับมหาบัณฑิต ในการทำงานบัณฑิตจะต้องใช้ระยะเวลาในการทำงานร่วมกันผู้อื่น ระยะเวลาในการทำงานร่วมกันนั้นมีความสำคัญต่อการตั้งเป้าหมาย ความเข้าใจในการสื่อสาร การสร้างแรงจูงใจ การร่วมงานกัน ในฐานะที่เป็นทีมทั้งในบทบาทฐานะที่เป็นผู้นำและผู้ตาม ระยะเวลาเท่าใดที่แสดงว่าสามารถทำงานร่วมกับบุคคลอื่นได้ดีนั้นไม่มีกำหนดตายตัว อาจขึ้นกับบุคลิกของแต่ละบุคคล ความรู้ความสามารถ และสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน ส่วนทางด้านพยาบาลได้มีแนวคิดบันไดวิชาชีพทางการพยาบาล ที่กำหนดสมรรถนะของพยาบาลเป็น 5 ระดับตามแนวคิดบันไดวิชาชีพของ Bennerซึ่งใช้ระยะเวลาจำนวนปีที่แตกต่างกัน ดังนี้^{8,9} 1) ระดับฝึกหัดหรือเริ่มปฏิบัติงาน (Novice) ใช้เวลา 1 ปี 2) ระดับเริ่มต้นสู่ความก้าวหน้า (Advance beginner) ใช้เวลา 1-2 ปี 3) ระดับผู้ที่มีความสามารถ (Competent) ใช้เวลา 2-3 ปี 4) ระดับผู้คล่องงาน (Proficient) ใช้เวลา 3-5 ปี 5) ระดับผู้ชำนาญ (Expert) ใช้เวลานานกว่า 5 ปีการศึกษาครั้งนี้การแบ่งเกณฑ์ระยะเวลาการทำงานร่วมกับบัณฑิต จึงแบ่งโดยประยุกต์ใช้ระยะเวลาตามแนวคิดของบันไดวิชาชีพเป็นหลัก

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงนำมาเขียนเป็นกรอบการวิจัยดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ประชากร คือผู้ใช้มหำบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียในระหว่างปีการศึกษา 2552 - 2557 โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 เป็นหัวหน้างานที่เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของมหำบัณฑิตจำนวน 2 คน/มหำบัณฑิต 1 คน รวม 104 คน กลุ่มที่ 2 คือเพื่อนร่วมงานที่ใกล้ชิดกับมหำบัณฑิต 2 คน/มหำบัณฑิต 1 คน รวม 104 คน (มีมหำบัณฑิตสำเร็จการศึกษาจำนวน 52 คน)

การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยคำนวณโดยใช้สูตร Cochran¹⁰ กำหนด effect size ขนาดปานกลาง 0.35 ค่า Power (1-β) เท่ากับ 0.8 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 84 คน แต่เพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล เนื่องจากการเก็บข้อมูลด้วยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ผู้วิจัยจึงเพิ่มการเก็บแบบสอบถามอีก ร้อยละ 30 คือเพิ่มอีก 26 คนรวมเป็น 112 คน และเก็บข้อมูลได้จริง 103 คนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่นักวิจัยได้สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมแนวคิดและทฤษฎี โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้มหำบัณฑิต ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อายุการทำงานตำแหน่งปัจจุบัน ประเภทของหน่วยงาน ระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับมหำบัณฑิต และความสัมพันธ์กับมหำบัณฑิตจำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ใช้มหำบัณฑิตต่อสมรรถนะของมหำบัณฑิตคณะพยาบาลศาสตร์มี 5 ด้านคือ (1) สมรรถนะด้านคุณธรรมจริยธรรม (2) สมรรถนะด้านความรู้ (3) สมรรถนะด้านปัญญา (4) สมรรถนะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) สมรรถนะด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ พึงพอใจมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด กำหนดคะแนน 5-1 ตามลำดับจำนวน 25 ข้อ

การแปลผลระดับของความพึงพอใจโดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยดังนี้

4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับจุดแข็ง/จุดเด่นและจุดที่ควรปรับปรุงจำนวน 3 ข้อ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านตรวจสอบด้านเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสม หลังจากนั้นจึงนำมาปรับแก้ จากนั้นได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ใช้บัณฑิตจำนวน 30 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach Alpha Coefficient)¹¹ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.95 และค่าความเชื่อมั่นจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 103 คน ได้เท่ากับ 0.94

การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้พิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยเสนอโครงการวิจัยต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย หนังสืออนุมัติเลขที่ SN 2560/16 ให้ทำการเก็บข้อมูลแล้ว คณะผู้วิจัย ขอความยินยอมเข้าร่วมวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง โดยมีหนังสือชี้แจงรายละเอียดของโครงการวิจัย วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย พร้อมทั้งสอบถามความสมัครใจ ของทุกคนในการเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้ โดยผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถปฏิเสธหรือยุติการเข้าร่วมการวิจัย โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ นอกจากนี้คณะผู้วิจัยได้ชี้แจงเกี่ยวกับการเก็บข้อมูล โดยใช้วิธีการใส่รหัสของแบบสอบถาม (coding) แทนการใช้ชื่อ นามสกุลจริง ข้อมูลที่ได้จะเก็บเป็นความลับ และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมงานวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล ทั้งการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง และการเก็บทางไปรษณีย์ โดยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์พร้อมทั้งคำชี้แจงในการเก็บข้อมูลถึงหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาล/คณบดี/ผู้อำนวยการฝ่ายการศึกษาในสถาบันนั้นๆ ที่มีมหำบัณฑิต จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียทำงานอยู่ด้วย ในกรณีเก็บข้อมูลทางไปรษณีย์ ผู้วิจัยจะส่งแบบสอบถามใส่ซอง 2 ซอง ต่อการเก็บข้อมูลสมรรถนะมหำบัณฑิต 1 คน โดยเจ้าหน้าที่ของ

ถึงผู้บังคับบัญชา 1 ซอง และเพื่อนร่วมงาน 1 ซอง หลังจาก
ที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามเสร็จให้ใส่ซองปิดผนึกส่งกลับ
มาให้แก่ผู้วิจัยโดยตรง โดยไม่ต้องผ่านผู้บังคับบัญชาใช้เวลาเก็บ
3 อาทิตย์ ของเดือน กุมภาพันธ์ 2561

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดระเบียบข้อมูลให้สมบูรณ์ถูกต้อง
แล้วใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้มหาบัณฑิตใช้
สถิติแบบพรรณนาเพื่อใช้บรรยายลักษณะของข้อมูลได้แก่ร้อยละ (Percentage) ค่ามัธยฐาน (Mean) ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (Standard Deviation)
2. ใช้สถิติ F-test และ T-test ในการทดสอบ
สมมติฐานวิเคราะห์หาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความพึง
พอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิตที่มี ระดับ
การศึกษาตำแหน่งหน้าที่ประเภทของหน่วยงานและระยะเวลา
ที่ทำงานร่วมกับมหาบัณฑิตต่างกันมีความพึงพอใจต่อสมรรถนะ
ของมหาบัณฑิตแตกต่างกัน

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิตสาขาบริหาร
การพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย โดยรวมและรายด้าน

สมรรถนะของมหาบัณฑิต	$\bar{X}$	SD.	ระดับ
1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.25	.47	มาก
2. ด้านความรู้	4.07	.43	มาก
3. ด้านปัญญา	3.97	.48	มาก
4. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	4.16	.52	มาก
5. ด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	4.02	.54	มาก
รวม	4.07	.43	มาก

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้
มหาบัณฑิตที่มีความแตกต่างกันในเรื่อง ระดับการศึกษา
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ประเภทของหน่วยงาน และระยะเวลา
ที่ทำงานร่วมกับมหาบัณฑิตต่อสมรรถนะรวมของมหาบัณฑิต
สาขาบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย
อีสเทิร์นเอเซีย

ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้มหาบัณฑิตที่มีความ
แตกต่างกันในเรื่องระดับการศึกษา ประเภทของหน่วยงาน
และระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับบัณฑิต ($F = 1.59, p\text{-value} = .21,$

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ใช้บัณฑิต
พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ใช้บัณฑิตจำนวน 103 คน ส่วน
ใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 94.2 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี
ร้อยละ 48.5 รองลงมาคือ ปริญญาโท ร้อยละ 36.9 มีอายุการ
ทำงาน มากกว่า 6 ปี ร้อยละ 70.9 ทำงานในโรงพยาบาลรัฐ
ร้อยละ 56.3 ระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับบัณฑิต มากกว่า 4 ปี
ร้อยละ 70.9 และตำแหน่งหน้าที่การงาน เป็นเพื่อนร่วมงาน
ร้อยละ 51.5

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตต่อ
สมรรถนะมหาบัณฑิต สาขาบริหารการพยาบาล คณะพยาบาล
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย โดยรวมและรายด้าน

จากตาราง 1 พบว่าผู้ใช้มหาบัณฑิตมีความพึงพอใจ
ต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิต ๕ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 4.07, SD = .43$) โดยมหาบัณฑิตมีสมรรถนะด้านคุณธรรม
สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.25, SD = .47$) และด้านปัญญาต่ำสุด มีค่า
คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ($SD = .48$)

$F = 1.82, p\text{-value} = .17$ และ $F = .07 < p\text{-value} = .09$)
และมีตำแหน่งงานในหน้าที่ ต่างกัน ($t = .54, p\text{-value} = .59$)
มีความพึงพอใจต่อสมรรถนะของบัณฑิตไม่แตกต่างกัน

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้
มหาบัณฑิตที่มีความแตกต่างกันในเรื่อง ระดับการศึกษา
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ประเภทของหน่วยงาน และระยะ
เวลาทำงานร่วมกับมหาบัณฑิต ต่อสมรรถนะรายด้านของ
มหาบัณฑิตทั้ง 5 ด้าน

พบว่าผู้ใช้มหาบัณฑิตที่มีความแตกต่างกันในเรื่อง

ตำแหน่งงานในหน้าที่ ประเภทหน่วยงาน และระยะเวลาทำงาน ร่วมกับมหาบัณฑิต มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะของบัณฑิตโดยรวมและทั้ง 5 ด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นผู้ใช้บัณฑิตที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิตฯ ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ($F = 4.05, p\text{-value} = .02$) (ตาราง 2) และ

จากการตรวจสอบ variance พบว่ามีค่าเท่ากัน จึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตที่จบการศึกษา ระดับปริญญาโทมีความคิดเห็นว่ามีมหาบัณฑิตฯ มีสมรรถนะด้านนี้ดีกว่า ผู้ใช้บัณฑิตที่มีจบการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาเอก โดยผู้ใช้บัณฑิตที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอกมีความคิดเห็นว่ามีมหาบัณฑิตฯ มีสมรรถนะด้านนี้ต่ำสุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ($SD = .39$)

ตาราง 2 เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตจำแนกตาม ระดับการศึกษา (ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก) ต่อสมรรถนะ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลรับผิดชอบ และด้านเทคโนโลยี ด้วยสถิติ One Way Anova

		Sum of Squares	df	Mean Squares	F	P-values
ด้านความสัมพันธ์ระหว่าง	ระหว่างกลุ่ม	2.10	2	1.05	4.05	.02
บุคคลและความรับผิดชอบ	ภายในกลุ่ม	25.98	100	.26		
	รวม	28.09	102			

ตาราง 3 เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตรายคู่(ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก) ต่อสมรรถนะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้วยวิธีของ LSD

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	SD	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
ปริญญาตรี	50	4.08	.56	1	-.262*	.107
ปริญญาโท	38	4.34	.47		1	.368*
ปริญญาเอก	15	3.97	.39			1

อภิปรายผล

1. ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิตสาขาการบริหารการพยาบาลที่สำเร็จการศึกษาจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย โดยรวมและสมรรถนะรายด้าน 5 ด้าน

ผู้ใช้มหาบัณฑิตมีความพึงพอใจต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิต ฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07, SD = .43$) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษา ที่พบว่าผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อสมรรถนะบัณฑิตพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ปีการศึกษา 2554 โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97, S.D. = .49$) เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากในการจัดการเรียนการสอน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ได้จัดการเรียนการสอน โดยประยุกต์และบูรณาการความรู้ศาสตร์ทางการพยาบาล ศาสตร์ทางการ

บริหาร ในแต่ละภาคการศึกษา รวมทั้งการฝึกปฏิบัติทักษะการบริหารในโรงพยาบาล¹² ทำให้มหาบัณฑิตฯ ที่ผลิออกมาสามารถรับใช้สังคมได้ ผู้ใช้มหาบัณฑิตจึงมีความพึงพอใจต่อสมรรถนะของบัณฑิตในระดับสูง

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มหาบัณฑิตสาขาการบริหารการพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียมีสมรรถนะด้านคุณธรรมสูงสุด ($\bar{X} = 4.25, SD = .47$) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการศึกษา ที่พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อสมรรถนะบัณฑิตพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ ปีการศึกษา 2554 ด้านคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{X} = 4.48, S.D. = .48$) ในระดับมากที่สุด 13 และสอดคล้องกับผลการศึกษาที่ ผู้ใช้บัณฑิตคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ให้ความเห็นว่า คุณลักษณะที่แสดงออกของบัณฑิตระดับปริญญาตรีและโทมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในด้านคุณธรรม

จริยธรรม ($\bar{X} = 4.08, 4.09$)¹⁴ และสอดคล้องกับผลการศึกษาที่ผู้ใช้บัณฑิตระดับปริญญาตรี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย มีความพึงพอใจต่อคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ใน 6 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14, SD 4.01$) โดยพึงพอใจด้านคุณธรรมจริยธรรมสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.14, SD 4.01$)¹⁵ และแต่ผลการศึกษานี้แตกต่างจากผลการศึกษา ความพึงพอใจของนายจ้างต่อบัณฑิตที่จบการศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรีในประเทศจีนพบว่า นายจ้างมีความพึงพอใจต่อสมรรถนะแกนกลางของการเป็นพยาบาลของบัณฑิตมาเป็นอันดับ 1 (core competency of Nursing) เช่น การคิดวิจารณ์ญาณ งานวิจัยความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาล ภาวะผู้นำ สัมพันธภาพระหว่างบุคคล และตามด้วยคุณธรรมและค่านิยมส่วนบุคคลมาเป็นอันดับ 21⁶ เหตุผลที่มหาบัณฑิตคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซียมีสมรรถนะทางด้านคุณธรรมจริยธรรมสูงสุคนั้นเป็นเพราะ หลักสูตรได้กำหนดให้นักศึกษาได้เรียน รายวิชาประเด็นกฎหมายและจริยธรรมในการบริหารการพยาบาล¹² เหตุผลทั้งนี้เนื่องจาก บุคคลที่จะเป็นผู้บริหารนั้นคุณธรรมจริยธรรมเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นอย่างยิ่ง ถ้าผู้บริหารมีคุณธรรมจริยธรรมจะทำให้ได้รับการยอมรับนับถือ มีการบริหารงานที่โปร่งใส สร้างแรงจูงใจที่ดี การลงโทษหรือการให้รางวัลมีความเป็นเหตุเป็นผล นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนทางการพยาบาลจะเน้นเรื่องคุณธรรมและจริยธรรม ในการมีระเบียบ มีวินัย มีความยุติธรรม เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความอดสาหะ มีความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ซึ่งถือว่าเป็นจริยธรรมวิชาชีพ ที่สอดแทรกเข้าไปในรายวิชาต่างๆ ประกอบกับวัฒนธรรมไทยเป็นวัฒนธรรมที่มีความเมตตาส่วนหนึ่งยังยึดมั่นในคุณธรรม จึงได้หล่อหลอมความมีคุณธรรมให้แก่มหาบัณฑิตฯ จึงทำให้มหาบัณฑิตฯ มีสมรรถนะทางด้านคุณธรรมสูง

สิ่งที่น่าสนใจจากผลจากการวิจัยเป็นรายชื่อใน 2 ด้านคือ ด้านความรู้ และด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลขและการสื่อสารในด้านการรู้ “ข้อที่ 5 มีการทำวิจัยหรือร่วมทำวิจัยภายหลังสำเร็จการศึกษา” มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48, SD = .96$) เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ อาจจะเนื่องมาจากการเรียนการสอนนักศึกษามีโอกาสทำวิจัยเพียง 1 เรื่อง จึงไม่เพียงพอต่อความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการทำวิจัยส่วนในด้านความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์เชิงตัวเลขและการสื่อสาร พบว่า “ข้อ 4 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร การอ่าน การพูด การเขียนและการฟัง” มีค่า

คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ($SD = .84$) เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากมหาบัณฑิตจะใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะในช่วงที่เรียนในบางรายวิชา และเมื่อจบการศึกษาแล้วมหาบัณฑิตมีโอกาใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันน้อย นอกจากนั้น พื้นความรู้การเรียนภาษาอังกฤษเดิมของคนไทยรุ่นก่อนจะเน้นการเรียนเรื่องไวยากรณ์เป็นหลัก จึงทำให้ไม่คล่องแคล่วการสื่อสารในเรื่องการพูดและการเขียน นอกจากนั้นภาษาอังกฤษยังเป็นที่ทักษะที่ต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง การขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องเมื่อจำเป็นต้องนำมาใช้ จึงทำให้ไม่คล่องแคล่วในการใช้ภาษา ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลเชิงคุณภาพที่มีข้อเสนอแนะว่ามหาบัณฑิตควรจะมีการพัฒนาเรื่องภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

2. เปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิตในภาพรวมและรายด้าน จำแนกตาม ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประเภทของหน่วยงาน และระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับมหาบัณฑิต

ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะของมหาบัณฑิตในภาพรวม พบว่า ผู้ใช้มหาบัณฑิตที่มีความแตกต่างกันในเรื่องระดับการศึกษา ประเภทของหน่วยงาน ระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับมหาบัณฑิต และตำแหน่งหน้าที่ที่มีความพึงพอใจต่อสมรรถนะรวมของบัณฑิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เหตุผลที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรได้ตั้งวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถประยุกต์และบูรณาการความรู้ศาสตร์ทางการพยาบาลศาสตร์ทางการบริหารเพื่อการบริหารจัดการงานบริการพยาบาลในหน่วยงานได้ จึงได้จัดการเรียนรายวิชาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้^{6,12} ทำให้มหาบัณฑิตที่ผลิตออกมาสามารถรับใช้สังคมได้ผู้ใช้มหาบัณฑิตที่มีความแตกต่างกันในเรื่องระดับการศึกษา ประเภทของหน่วยงาน ระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับมหาบัณฑิต และ ตำแหน่งหน้าที่ จึงไม่รู้สึถึงถึงความแตกต่างในสมรรถนะรวมของบัณฑิต

ส่วนในรายด้าน “ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ” พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตระดับปริญญาโทมีความพึงพอใจต่อสมรรถนะของบัณฑิต มากกว่าผู้ใช้บัณฑิตที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาเอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากผู้ใช้บัณฑิตที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งอยู่ในระดับเดียวกับมหาบัณฑิตมีความเข้าใจและรับรู้ว่มหาบัณฑิตสามารถทำงานได้แค่ไหน มีข้อจำกัดในเรื่องใดบ้าง มีความเข้าใจกัน จึงสื่อสารกันด้วยความเข้าใจและทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี คะแนนจึงสูงสุด

ในขณะที่ผู้ใช้บัณฑิตที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาเอก จากข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่าต่างก็มีความคาดหวังผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทว่า น่าจะมีสมรรถนะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบได้มากกว่าที่ทำอยู่ ควรมีการวางตัวที่เหมาะสม จึงทำให้ค่าคะแนนเฉลี่ยนั้นน้อยกว่า ที่ผู้ใช้บัณฑิตที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทให้ความเห็น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย สถาบันการศึกษา ควรมีการปรับปรุงการเรียนการสอน เกี่ยวกับวิชาชีพ และการใช้ภาษาอังกฤษ โดยอาจต้องมีแบบฝึกหัดเกี่ยวกับเรื่องงานวิจัยเพิ่มเติม ใช้เทคนิคการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ทันสมัย และมีการมอบหมายงานที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นและเน้นเรื่องการมีสัมพันธภาพระหว่างกลุ่ม และเรื่องการบริหารงานและการส่งงานให้เป็นไปตามกำหนดเพิ่มขึ้น
2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป สถาบันการศึกษา ควรมีการการศึกษาวิจัยเชิงลึก เกี่ยวกับสมรรถนะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ จากผู้ใช้บัณฑิต และมหาบัณฑิต เพื่อหาความแตกต่างและนำมาเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหลักสูตร

References

1. Office of the Higher Education Commission. (2009). Thai Qualifications Framework for Higher Education. Bangkok : Ministry of Education; 2009. (In Thai)
2. Khunthar, A. The Impacts and Solutions to Nursing Workforce Shortage in Thailand, Journal of Nursing Science. 2014 :81-90. (In Thai)
3. Ministry of Education. Ministry of Education Announcement about Thai Qualifications Framework for Higher Education in Nursing Science. . Bangkok : Ministry of Education; 2009. (In Thai)
4. McHugh M.D, Lake E.T; Understanding Clinical Expertise : Nurse Education, Experience, and the Hospital Context. Res Nurs Health. 2010; (33) : 276–287.
5. Henrich J. ; Competency-based education : The employers' perspective of higher education. The Journal of Competency-Base Education. 2016; (1): 122-129.
6. Amarach B.H, Abualrb R.F.; .Co-workers' support and job performance among nurses in Jordanian hospitals..Journal of Research in Nursing., 2009; (15) : 391–401.
7. Theisen, J.L. & Sandau, K.E. .Competency of New Graduate Nurses: A Review of Their Weaknesses and Strategies for Success. The Journal of Continuing Education in Nursing. 2013; 44(9) : 406-414.
8. Benner P. Form novice to expert: Excellence and power in clinical nursing practice. Menlo Park, CA: Addison-Wesley; 1984.
9. Siripukdeekan C, Boonrubpayap, B. Nursing Career Ladder Development. Journal of The Royal Thai Army Nurses 2014; (15) : 75-80. (In Thai)
10. Yotongyos M, Sawassdeep,P. Sample size for research design. Bangkok : Academic Service Center, Institution of Research and Development. (In Thai)
11. Srisa - ard B. Preliminary research. 5thed. Bangkok: SE-ED; 2010. (In Thai)
12. Eastern Asia School of Nursing..Master of Nursing Science Program. (Nursing Administration) B.E.2550. School of Nursing. Pathumthani : Eastern Asia School of Nursing; 2007. (In Thai)

13. Pleankaew P, Pongjuntaradej N. Satisfaction of the Employers toward Competencies for Graduate Nurses, Polic Nursing College. Journal of the Polish Nurses 2017; 8 : 136-44. (In Thai)
14. Phumkokrux S, Sukonthasarn A., Wongwiriya A., Liewtraku, T. & Nakhapa W. Desired Characteristics of Graduates from Faculty of Nursing, Chiang Mai University as Perceived by their Supervisors/ Employers. Nursing Journal 2016; 43. (Supplement): 151-61. (In Thai).
15. Sangsanguan, W. & Wanaku, T. The Stakeholders Satisfaction and Expectations toward Bachelor degree of Nursing, Eastern Asia University. Journal of The Royal Thai Army Nurses. 2018; 213-221. .(In Thai).
16. Fan Y, Li Q, Yang S, Guo Y, Yang L., Zhao S. Developing Tools for Identifying Employer and Employee Satisfaction of Nursing New Graduates in China. Scientific World Journal. Published online doi: 10.1155/2014/384649.